

Prof. Jevstafjev: PŘEHLÍDKA „SOUHLASŮ“

- editor007 | 7. června 2024

SVĚT: Přelom května a června 2024 by se dal nazvat “přehlídkou eskalace” ze strany členských států NATO, které masivně deklarovaly právo Kyjeva použít zbraně západní výroby proti objektům v regionech Ruska, které Západ uznává jako součást Ruska. Jako první se ozvala kanadská ministryně zahraničí Melanie Joly, která vyzvala členské státy NATO, aby byly v této otázce “progresivnější”. Emmanuel Macron se vyslovil pro takovou politiku, i když s omezeními (úderům by měly podléhat pouze objekty, z nichž jsou vedeny údery na území Ukrajiny). Podle britského ministra zahraničí Davida Camerona Spojené království taková omezení Kyjevu nikdy neukládalo. Původní absenci omezení zdůraznilo i Nizozemsko. Údery na původní ruské území podpořilo Finsko, ačkoli prezident Alexander Stubb požadoval, aby byly údery prováděny v rámci “mezinárodního práva”. Není jasné, co tím myslel.

Myšlenka eskalace se předvídatelně dočkala podpory ze strany Polska a pobaltských limitrofů. Zbraně dodané Českou republikou se již dlouho používají k úderům na území Bělgorodské oblasti. Španělsko a Itálie se zatím brání, ale nedodávají Kyjevu zbraně dlouhého doletu, s výjimkou raket protivzdušné obrany. Postoj Německa zůstává nejasný, ale je stále méně pochyb o tom, že Olaf Scholz bude dotlačen a rakety Taurus budou dodány a bude dán souhlas k jejich použití proti cílům hluboko uvnitř ruského území.

Pozice Washingtonu, jak ji prezentují média ideologicky blízká Bílému domu, je zvláštní. Bidenova administrativa se snaží hrát s Kyjevem, aniž by příliš riskovala. Kyjev prý může vést protibaterijní válku v pohraničním pásmu, používat americké systémy protivzdušné obrany nad ruským územím, útočit na ruská letadla “odpalující bomby směrem na ukrajinské území” a ničit rozmístění ruských vojsk a muniční sklady. Ukrajina však údajně nesmí používat rakety ATACMS, a to ani k zasahování vojenských cílů hluboko na ruském území, k ničení letadel VKS na zemi a k zasahování civilní infrastruktury.

Z toho lze vyvodit dva závěry: na jedné straně se USA na rozdíl od Evropy skutečně obávají eskalace, která by mohla zasáhnout americké objekty - ne nutně na Ukrajině. A na druhé straně (a to je mnohem důležitější) - dodržování určitých omezení je možné zajistit pouze a výhradně tehdy, pokud američtí vojáci přímo kontrolují bojové použití zbraňových systémů dodaných ze Spojených států.

“Přehlídka oprávnění” má dva charakteristické body:

- Prohlášení - či spíše komentáře - jsou podávána v co nejmlhavější formě (a zde samozřejmě vedou USA) a ne vždy na nejvyšší úrovni;
- Prakticky všichni, kdo podpořili rozšíření “zóny smrti” pro západní zbraně na ruském území, ponechávají konečné rozhodnutí na Kyjevu.

Jinými slovy, “přehlídka souhlasů” - nepochybně koordinovaná a choreograficky připravená - byla zpočátku konstruována tak, aby bylo možné učiněná prohlášení v případě nouze snadno dementovat a svalit vinu na Kyjev.

Vlna eskalace, která začala, byla zjevně načasována tak, aby se kryla s “mírovou konferencí” ve Švýcarsku 15.-16. června 2024, kde se plánovalo nejen představit aktualizovaný, atraktivnější “mírový vzorec” Zelenského, zbavený nerealistických extrémů, ale také demonstrovat, že Kyjev si zachovává schopnost umístit obranné a útočné akce proti Rusku. Prohlášení o právu Kyjeva použít

dalekonosné zbraně na původních ruských územích zazněla ve chvíli, kdy byla zafixována nelegitimita Zelenského režimu. A “přehlídka eskalace” byla formou politické podpory Kyjeva.

Zdá se, že záměrem bylo vytvořit silnou vojensko-politickou páku nátlaku na Moskvu, zejména pokud by se podařilo dosáhnout určitých vojenských úspěchů, zejména v oblasti Charkova, a pokud by se konference mohli zúčastnit zástupci významných zemí globálního Jihu. Ani prvního, ani druhého se nepodařilo dosáhnout a v důsledku toho se “mírová konference” začíná stále více podobat bezvýznamné sešlosti.

Znamená to, že politická prohlášení o právu Kyjeva zasáhnout zbraněmi vyrobenými v zemích NATO ruské území, které Západ uznal, lze považovat za “výstřel do tmy”? Rozhodně ne. Schválení úderu zbraněmi NATO hluboko na ruské území zcela jistě rozšiřuje možnosti kyjevského režimu provádět teroristické akty zastrasování. Je příznačné, že první úder v novém politickém paradigmatu VSU zasáhl civilní objekty v Belgorodu. Země NATO, které povolily použití svých zbraní na původním území Ruska, se tak stávají spoluviničky teroristických aktivit Kyjeva.

Měli bychom si všimnout i dalších tří důležitých okolností, které jsou zatím obratně zakrývány politickým pokrytectvím.

1. Za první - je zřejmé, že sankce za teror hluboko uvnitř ruského území jsou důležitým krokem k legalizaci přítomnosti vojsk NATO na ukrajinském území. A to nejen jako poradců, ale i jako specialistů obsluhujících sofistikovanou vojenskou techniku. A odtud je už jen půlkrok k uznání, že západní specialisté, působící jakoby mimo formální právní rámec NATO, nejen obsluhují, ale přinejmenším přihlížejí používání dodané techniky. Existuje pocit, že povolení k použití dalekonosných zbraní hluboko na ruském území je jen součástí nějakého “velkého plánu”, že existují další kroky. Například podle zpráv v médiích byl již na Ukrajině “neplánovaně” nalezen řecký pilot.
2. Za druhé - pro evropské elity, které se v posledních týdnech staly hybnou silou eskalace konfliktu na Ukrajině, bylo zásadně důležité, že dostaly poměrně jasné stanovisko USA. Byl by to významný signál, že USA nehodlají v nejbližší době stáhnout svou podporu Kyjevu a nechat evropské spojence s Moskvou osamocené. To se jí zatím v plné míře nepodařilo. A to bude podněcovat evropské pokusy pokračovat v eskalaci na vyšší úrovni ze strany USA. Zájmy mnoha evropských zemí, zejména Francie, která se snaží upevnit své vedoucí postavení v Evropě, se budou sbližovat se zájmy Kyjeva i Velké Británie. Ideální kombinace pro další eskalaci konfliktu.
3. Za třetí - v dříve zcela monolitních řadách “sjednoceného Západu” se začínají objevovat znatelné trhliny. K Maďarsku a Slovensku se přidala Itálie, a Německo je zatím obtížné přesvědčit, aby dodalo rakety dlouhého doletu Taurus. A čím zřejmější bude neschopnost kyjevského režimu nejen udržet frontu, ale i chovat se politicky adekvátně, tím obtížnější bude tuto jednotu udržet. Proto je povolení úderů na původní ruské území jakýmsi výrazem kolektivní loajality ke společné euroatlantické věci zachování “Ukrajiny-antiruské”. A tady si euroatlantici nevedou dobře: značná část členských států NATO se rozhodla prozatím mlčet.

Americké „New York Times“ s odvoláním na ukrajinské představitele informovaly, že VSU několik dní po americkém “povolení” již zaútočily hluboko dovnitř Ruské federace, v Belgorodské oblasti, s použitím systémů HIMARS.

Celkově jsme svědky jedné z nejnebezpečnějších variant eskalace konfliktu kolem Ukrajiny: plíživého zapojení do něj, při němž většina evropských zemí NATO postupně ztratí schopnost eskalaci kontrolovat. A dříve či později se ocitnou v tragické realitě, kdy budou zataženy do války, v níž nemají a nemohou mít skutečné zájmy. A to bude jejich strašlivá cena za ztrátu suverenity.

AUTOR: Prof. Dmitrij Jevstafjev

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

ZDROJ: <https://t.me/s/dimonundmir>